

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 12 - **ČERVENEC** 2020 – ČÍSLO **07**

Výborný návrat

Červnový život farnosti byl tím správným posilujícím obdobím, který jsme už tak potřebovali. Díky za odhodlání k následování Krista, ať už křtem

nebo svatým přijímáním. A taky za povedený Farní den, či ochotu pečovat o kostely. Jednička s hvězdičkou.

P. Martin Lanži

Homilie papeže na slavnost Těla a Krve Páně, baz. sv. Petra

»Pamatuj na celou cestu, po níž tě vedl Hospodin, tvůj Bůh« (Dt 8,2). Pamatuj: touto Mojžíšovou pobídkou začíná dnes Boží slovo. Krátce poté Mojžíš zopakoval: »Nezapomeň tedy na Hospodina, svého Boha« (v. 14). Písmo jsme dostali darem, abychom přemáhali svoji zapomnětlivost ve vztahu k Bohu. Je důležité mít tuto paměť, když se modlíme! Jak tomu učí Žalm: »Vzpomínám na Hospodinovy činy, ano vzpomínám na dávné tvé divy« (Žl 77,12). Rovněž na divy, které Pán učinil v mém životě.

Je podstatné pamatovat na obdržené dobro. Jeho zapomínáním se odcizujeme sobě, „chodcům“ existence; zapomněním vytrháváme své kořeny ze země, jež nás živí, a necháváme se unášet větrem jako listí. Upamatovat se však znamená znovu navazovat ty nejsilnější svazky, cítit se součástí dějin a dýchat spolu s lidem. Paměť není soukromá záležitost, je to cesta, která nás pojí s Bohem i s druhými. Proto se má vzpomínka na Hospodina v Bibli předávat z pokolení na pokolení; otec jí sdílí se synem, jak praví jedna hezká pasáž: »Až se tě tvůj syn zítra zeptá: „Co znamenají ta ustanovení [...], která vám přikázal Hospodin, náš Bůh?“, odpovíš svému synovi: „Byli jsme otroky [...] – vypráví celé dějiny tohoto otroctví – a Hospodin [...] před našimi zraky činil [...] znamení a divy« (Dt 6,20-22). Tak předáš svému potomstvu paměť.

Je tu však problém, pokud se řetězec předávání přetrhne. A potom: jak si lze zapamatovat to, co se jenom slyšelo, ale nezakusilo? Bůh, který ví, jak je to obtížné a jak je naše paměť křehká, učinil pro nás něco neslychaného: zanechal nám památku. Nezanechal nám jenom slova, protože je snadné zapomenout, co se slyší. Nezanechal nám pouze Písmo, protože je snadné zapomenout, co se čte. Nezanechal nám jenom znamení, protože je možné zapomenout i na to, co se vidělo. Dal nám pokrm a je obtížné zapomenout chuť. Zanechal nám Chléb, ve kterém je On, živý a pravý, s veškerou chutí Svoji lásky. Během přijímání můžeme říkat: „Pán na mne pamatuje!“.

Proto nás Ježíš žadal: »To čiňte na mou památku« (1 Kor 11,24). Čiňte: eucharistie nemůže být pouhou připomínkou, je činem, je Pánovou Paschou, která v nás ožívá. Ježíšovo usmrčení i vzkříšení jsou ve mši před námi. To čiňte na mou památku: sjednoťte se jako společenství, lid a rodina se na mne upamatujte slavením eucharistie. Bez ní se nemůžeme obejít, je památkou Boha. A uzdravuje naši raněnou paměť.

Uzdravuje především naši osiřelou paměť. Žijeme v epoše velkého osiření. Paměť mnohých je poznamenána citovým strádáním a palčivým zklamáním, obdrženým od toho, kdo jim měl prokazovat lásku, avšak způsobil, že jejich srdce osiřelo. Chtělo by se vrátit zpět a změnit minulost, ale nejde to. Bůh však může tato zranění hojit tím, že do naší paměti vkládá lásku, která je větší: Svoji. Eucharistie nám přináší věrnou Otcovu lásku, která hojí naše osiření. Dává nám Ježíšovu lásku, která proměnila hrob z konečné stanice na výchozí a stejně může obracet naše životy. Vlévá nám lásku Ducha svatého, který utěšuje, protože nás nikdy neopouští a hojí rány. Pánova eucharistie uzdravuje také naši negativistickou paměť, která často vyvstává v našem srdci. Pán uzdravuje negativistickou paměť, která vždycky vyjevuje nezdary a zanechává v mysli skličující představy, že nejsme k ničemu, pouze chybujeme a jsme celí „pochybení“. Ježíš nám přichází říci, že tomu tak není. On se s námi rád sbližuje niterně, a pokaždé, když Jej přijímáme, nám připomíná, že jsme drahocenní. Jsme očekávanými pozvanými na Jeho hostině, vytuženými hosty. A nejenom proto, že On je velkodušný, nýbrž proto, že je do nás opravdu zamilovaný: vidí a miluje v nás krásu a dobro, kterým jsme. Pán ví, že zlo a hříchy nejsou naší identitou; jsou nemocí, infekcí. A přichází nás léčit eucharistií, která obsahuje protilátky na negativitu, již onemocněla naše paměť. S Ježíšem můžeme být imunní na smutek. Vždycky budeme mít na očích svoje pády, námahy, domácí a pracovní problémy, neuskutečněná přání. Jejich tíže nás však nedrtí, protože Ježíš nás, ještě hlouběji, Svoji láskou činí srdnatými. Taková je síla eucharistie, která nás proměňuje na nositele

Boha, nositele radosti a nikoli negativy. My, kteří chodíme na mši, si můžeme klást otázku: co přinášíme světu? Svoje smutky, hořkosti či Pánovu radost? Jdeme k přijímání a odcházíme pak se stížnostmi, kritikami a nařikáním? Tím se však nic nezlepší, zatímco Pánova radost mění život.

Eucharistie nakonec uzdravuje naši zamčenou paměť. Rány, které si nosíme v sobě, nepůsobí problémy jenom nám, ale také druhým. Činí nás ustrašenými a podezíravými, zpočátku uzavřenými, ale časem cynickými a lhostejnými. Nutí nás být odtažitými a arogantními vůči druhým, nalhávají nám, že takto můžeme mít situaci pod kontrolou. Avšak to je klam. Jedině láska hojí strach u kořene a osvobozuje od uzavřenosti, v níž vězíme. Tak to činí Ježíš, který na setkání s námi přichází s laskavostí a odzbrojující křehkostí Hostie; tak jedná Ježíš, lámáný Chléb, drolící krunýř našeho sobectví; tak jedná Ježíš, který se dává, aby nám řekl, že jediné otevře-li se, budeme osvobozeni od vnitřních bloků a ochrnutí srdce. Pán, který se nám jednoduše nabízí jako chléb, nás také zve, abychom neplýtvali životem honěním se za tisícerými zbytečnostmi, které uvrhují do závislosti a v nitru zanechávají prázdnotu. Eucharistie v nás tiší hlad po věcech a zapaluje touhu sloužit. Pozvedá nás z pohodlí naší usedlosti, připomíná nám, že nejsme jenom hladová ústa, nýbrž také jeho rukou, která sytí druhé. Je naléhavě nutné postarat se nyní o ty, kdo hladovějí po pokrmu a důstojnosti, nezaměstnané, kteří jdou jen obtížně vpřed. A činit to konkrétně, jako je konkrétní Chléb, který nám dává Ježíš. Je zapotřebí reálná blízkost, jsou potřeba skutečné řetězce solidarity. Ježíš se s námi v eucharistii sbližuje, nenecháme samotného toho, kdo je blízko nás! Draží bratři a sestry, pokračujeme ve slavení Památky, která hojí naši paměť: rozpomeňme se, zahojme paměť svého srdce touto Památkou, mší. Je to poklad, kterému patří první místo v církvi i v životě. A současně objevme znovu adoraci, kterou v nás pokračuje mše. Prospívá nám a uzdravuje nás uvnitř. Zvláště nyní ji opravdu potřebujeme.

www.radiovaticana.cz/14.06.2020

ECCLESIA IN EUROPA IV.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Ježíš Kristus žije v církvi

22. Když se evropské národy vrátí ke Kristu, budou moci nalézt onu naději, jež jako jediná skýtá plný smysl života. Mohou se s ním setkat i dnes, neboť Ježíš je přítomen, žije a působí ve své církvi: on je v církvi a církev je v něm (srov. Jan 15n; Gal 3,28; Ef 4,15–16; Sk 9,5). V ní neustále pokračuje ve svém spásonosném díle v

síle daru Ducha svatého. Očima víry je nám dáno vidět tajemnou Ježíšovu přítomnost v různých znameních, která nám zanechal. Je přítomen především v Písmu svatém, jež o něm hovoří v každé své části (srov. Lk 24,27.44–47). Nicméně opravdu jedinečným způsobem je přítomen pod eucharistickými způsoby. Tato „přítomnost se nazývá ‚reálná‘ nikoliv výlučně,

jako by ostatní nebyly ‚reálné‘, nýbrž proto, že je reálná par excellence, protože je ‚podstatná‘; v ní se Kristus, Bůh a člověk, stává cele přítomným“. V eucharistii „je obsaženo opravdu, skutečně a podstatně tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista s duší i božstvím, a tedy celý Kristus“. „Eu-

charistie je skutečné tajemství víry, tajemství, jež přesahuje naše myšlenky a může být přijato pouze ve víře“. Ježíšova přítomnost je skutečná také v jiných liturgických úkonech církve, které ona v jeho jménu slaví. Mezi ně se řadí svátosti, tj. Kristovy úkony, které on uskutečňuje skrze lidi. Kromě toho je Ježíš přítomen ve světě skrze jiné, neméně pravdivé způsoby, zvláště ve svých učednících, kteří se, věrní dvojímu přikázání lásky, klanějí Bohu v duchu a pravdě (srov. Jan 4,24) a vydávají svědectví životem bratrské lásky, kterou se vyznačují jako ti, kteří následují Pána (srov. Mt 25,31–46; Jan 13,35; 15,1–17).

Kompendium katechismu

SEDM SVÁTOSTÍ CÍRKVE

250. Jak se rozlišuje sedm svátostí?

Sedm svátostí se rozlišuje na svátosti uvedení do křesťanské víry: křest, bířmování a eucharistie; svátosti uzdravení: pokání (smíření) a pomazání nemocných; svátosti služby společenství: kněžské svěcení a manželství. Týkají se důležitých chvil křesťanského života. Všechny svátosti jsou zaměřeny na eucharistii „jako na svůj specifický cíl“ (sv. Tomáš Akvinský).

251. Jak se provádí uvedení do křesťanského života?

Provádí se skrze tři svátosti, jimiž se kladou základy křesťanského života: věřící, znovuzrození ve křtu, jsou posílení bířmováním a jsou živeni eucharistií.

252. Jak se nazývá první svátost uvedení do křesťanského života?

Nazývá se křest kvůli ústřednímu obřadu, jímž se slaví: „pokřtít“ znamená „ponořit“ do vody. Pokřtěný je ponořen do smrti Krista a s ním povstává jako „nové stvoření“ (2 Kor 5,17). Nazývá se také „koupel znovuzrození a obnovení Duchem svatým“ (Tit 3,5) a „osvícení“ protože pokřtěný se stává „synem světla“ (Ef 5,8).

253. Jak je křest předobrazem ve Starém zákoně?

Ve Starém zákoně nacházíme různá předobrazení křtu: vodu, pramen života a smrti, Noemovu archu, která zachraňuje prostřednictvím vody; přechod Rudým mořem, který osvobozuje Izrael z egyptského otroctví; přechod Jordánem, který uvádí Izrael do zaslíbené země, obrazu věčného života.

254. Kdo přivádí k naplnění tyto předobrazy?

Ježíš Kristus, který se dává na počátku svého veřejného života pokřtít Janem Křtitelem v Jordánu; na kříži z jeho probodeného boku vytryskne krev a voda, znamená křtu a eucharistie; po vzkříšení světuje apoštolům toto poslání: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“ (Mt 28,19-20).

255. Od kdy církev uděluje křest a komu?

Ode dne Letnic církev uděluje křest každému, kdo věří v Ježíše.

256. Co je podstatnou částí obřadu křtu?

Podstatný obřad této svátosti se slaví trojnásobným ponořením do křestní vody nebo litím vody na hlavu, zatímco je vyzýváno jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

257. Kdo může přijmout křest?

Každá ještě nepokřtěná osoba je schopna přijmout křest.

258. Proč církev křtí děti?

Protože tím, že se narodily s dědičným hříchem, mají zapotřebí být osvobozeny z moci zlého ducha a být přeneseny do království svobody Božích dětí.

259. Co se požaduje od křtěnce?

Od každého křtěnce se požaduje vyznání víry, vyjádřené osobně, jde-li o dospělého člověka, nebo od rodičů a církve, jedná-li se o dítě. Také kmotr a kmotra a celé církevní společenství mají část odpovědnosti při přípravě křtu (katechumenát), ale i při rozvoji víry a křestní milosti.

260. Kdo může křtít?

Řádnými služebníky (vysluhovateli) křtu jsou biskupové a kněží, v latinské církvi také jáhnové. V případě nutnosti může křtít každý, jen když má úmysl udělat to, co koná církev: vylévá vodu na hlavu kandidáta a pronáší trinitární křestní formulí: „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“.

261. Je křest nutný pro spásu?

Křest je nutný ke spáse pro ty, kterým bylo hlášáno evangelium, a kteří mají možnost požádat o tuto svátost.

262. Může se člověk spasit bez křtu?

Protože Kristus zemřel pro spásu všech lidí, mohou se spasit bez křtu ti, kteří umírají pro víru (křest krve), katechumeni a všichni, kdo z podnětu milosti, aniž znají Krista a církev, upřímně hledají Boha a usilují plnit jeho vůli (křest touhy). Co se týká dětí zemřelých bez křtu, liturgie církve je svěřuje Božímu milosrdenství.

263. Jaké jsou účinky křtu?

Křest odpouští dědičný hřích, všechny osobní hříchy a tresty za hříchy; prostřednictvím posvěcující milosti dává se podílet na trinitárním božském životě, skrze milost ospravedlnění přivtělí ke Kristu a začlení do jeho církve; dává se podílet na Kristově kněžství a je základem společenství všech křesťanů; uděluje teologální ctnosti, dary Ducha svatého. Pokřtěný patří navždy Kristu: byl navždy poznamenán nezrušitelnou pečetí Krista (charakterem).

264. Jaký význam nabývá křesťanské jméno přijaté při křtu?

Jméno je důležité, protože Bůh zná každého jménem, to je v jeho jedinečnosti. Křesťan dostává při křtu své jméno v církvi, přednostně nějakého světce, aby tak poskytoval pokřtěnému vzor svátosti a zabezpečoval mu svou přímluvu u Boha.

Rok 2020 ve farních akcích

11. ledna
Tříkrálová sbírka

8. února
Farní ples (KD Martínkovice)

26. února
Popeleční středa – začátek postní doby

7. března
Přednáška PhDr. Renaty Margitfalviové

21. března
Duchovní obnova v Otovicích

10. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)

12. dubna
Zmrtvýchvstání Páně

29. května
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha – DLE SITUACE

6. června
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním

7. června
1. svatě přijímání; slavnost Nejsvětější Trojice

12. června
Noc kostelů

13. června
Farní den (fara Ruprechtice)

21. června
Slavnost Božího Těla

25. července
Jakubsko-anenský víkend

26. července
Cykloput' do Nowe Rudy

1. srpna
Křinicá pouť

11. – 15. srpen
Farní tábor

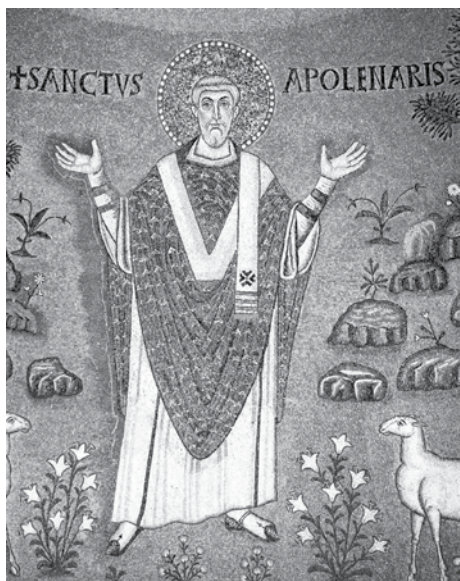
11. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)

říjen
Farní výlet (TV Noe), FATIMA?

8. listopadu
Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

Sv. Apolinář,

biskup a mučedník, 20. červenec (1.-2. st.)

Podle starých legend přišel do Říma z Antiochie už se svatým Petrem, ale předpokládá se i možnost pozdějšího příchodu. Z Říma byl poslán do Ravenny, ke které patřil významný přístav v Classe (5 km od města). Uvádí se, že tam 20 let požeňnaně působil jako biskup.

Classenský biskup Apolinář vadil pohanským

kněžím, protože vlivem jeho kázání jim klesala účast v modloslužebných shromážděních. Apolinář nejen horlivě hlásal Boží pravdu, ale podle evangelia také žil a mnohým věřícím uzdravoval nejen duši, ale i tělo. Jeho silným svěděním víry bylo i snášení utrpení pro Krista. Pro udání byl zajat a zbičován. Svá zranění léčil ubytován v rodině Bonifáce, který byl němý. Na přimluvu jeho manželky mu navrátil řeč a také jejich dceru postiženou psychicky i tělesně skrze modlitbu uzdravil. Zpráva o tom se roznesla nejen mezi křesťany, ale zasáhla i pohany. Nenávist modloslužebníků Apolinář brzy znovu zakusil na svém těle. Opět byl bit a navíc donucen bosýma nohama šlapat po žhavém uhlí. Jenže to mu prý neublížilo ani když mu ho nasypali do klína. Tak se ho pokusili vyhnat z města. Nějakou dobu se zdržel v oblasti Emilie, kde vzkrýsil dceru šlechtice Rufina, jehož rodina pak přijala víru a sv. křest. Apolinář nedbal na výhrůžky soudce a pro věrnost svému povolání byl znovu přiveden na mučidla. S. Ravik tvrdí, že se dochoval i text výslechu. Zraněné tělo natažené na skřipci mu polili vařící vodou a kamenem mu rozbili tvář. Po čtyřech dnech se soudce podivil, že ještě žije a

nařídil vyvézt ho přes moře do vyhnanství.

Loď ztroskotala a Apolinář se dostal do maloasijské Mysie. Při putování do svého biskupství měl v Thracii konflikt s modloslužebnými kněžemi, kteří ve snaze popudit proti němu obyvatele prohlásili, že jimi uctívány Serapis odmítá věštit pro přítomnost křesťanského kazatele. Brzy po návratu do Ravenny byl bičovitě ubit k smrti. Zemřel 23. července po sedmidenní agonii. Přesný rok úmrtí se nedochoval. Pohřben byl věřícími v Classe. Nad hrobem byl v VI. století k jeho počtě vystavěn chrám a po vyzvednutí ostatků papež Řehoř I. r. 595 potvrdil jeho zařazení mezi svaté. Patronát nad dalšími městy souvisí s putováním jeho ostatků, které se dostaly do Remagenu s ostatky tří králů. Odtud ostatky Apolináře byly uloupeny pro Düsseldorf a nazpět byla r. 1826 vrácena jen jeho lebka. Při poutních slavnostech je nesena v relikviáři kolem Apolinářovy hory, a pak vystavena k uctění i k dotekům poutníků. Části kosterních ostatků se dostaly také do Gorkumu u Utrechtu a do Prahy. Tam je do chrámu sv. Víta získal r. 1355 Karel IV. Již v roce 1118 byla v Sadské založena kollegiální kapitula ke cti sv. Apolináře, která byla Karlem IV. r. 1362 přemístěna na pražskou horu Větrník. Ke zbudování chrámu sv. Apolináře na Větrníku došlo v r. 1784.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Dokončení opravy střechy děkanského kostela v Broumově a další postup při obnově hlavního kostela farnosti

Na to, abychom mohli osm let prací na obnově střechy kostela sv. Petra a Pavla v Broumově letos úspěšně uzavřít, potřebuje Římskokatolická farnost – děkanství Broumov ještě 200 000 Kč. Zbývá dokončit výměnu nad bočním vchodem a celkovou výměnu krytiny nad sakristií. Od Ministerstva kultury, Královéhradeckého kraje a Města Broumov má ŘKF – děkanství k dispozici aktuálně 595 000 Kč. Zbylé se daří sehnat. Od března se už vysbírало obdivuhodných 102.000 Kč. Díky!

Pokud se rozhodnete přispět, číslo účtu je 35-1180703399/0800. Můžete přidat heslo „Střecha“. Pán Bůh požehnej Vaší velkorysosti a pomoci!

Plánovaná obnova fasády děkanského kostela, která měla započít v roce 2021, se pro narušení statiky hlavního svatostánku farnosti odkládá. Kostel může nadále sloužit svému účelu, avšak primárně se připravuje zajištění stability budovy. Cena za projektovou dokumentaci tak včetně fasády překročí 200.000 Kč.

P. Martin Lanži, děkan ŘKF Broumov

Křest o Letnicích

O letniční neděli, která se letos slavila 31. května, bylo po víc než roční přípravě křtem přijato do Katolické církve 6 neofytů. Obřad se konal v děkanském kostele sv. Petra a Pavla. Poslední takto větší počet nově pokřtěných byl v roce 2011, celkem 5.

1. sv. přijímání

I letos jsme se mohli těšit ze slavnosti 1. svatého přijímání, které se uskutečnilo o neděli Nejsvětější Trojice dne 7. června. Na obrázku zleva doprava Eliška Cvikýřová, Martina Musilová a Daniel Nyškovský.

Emeritní papež se vrátil do Vatikánu

Německo/Vatikán. Benedikt XVI. se po několikaleté návštěvě svého nemocného bratra Georga vrátil do Vatikánu. Dnes v poledne odletěl z mnichovského letiště, sdělil mluvčí řezenské diecéze Clemens Neck německé Katolické zpravodajské agentuře (KNA). Minulý víkend využil emeritní papež k návštěvám u těžce nemocného, šestadevadesátiletého bratra a rozloučení s místy, která mu v Bavorsku přirostla k srdci.

S Benediktem XVI. se oficiálně rozloučil bavorský ministerský předseda Markus Söder (CSU) a předal mu dárkový koš s bavorskými specialitami. Stálá rada německých biskupů ujistila emeritního papeže o podpoře a modlitbě v poselství zasláném z Berlína: „Jsme s vámi spojeni ve víře, též v těžkých hodinách“, stojí v dopise německých biskupů. Letoun italského armádního letectva přistál na římském letišti Ciampino krátce po 13 hodině a před druhou hodinou odpolední byl již emeritní papež s doprovodem zpět v bývalém klášteře Mater Ecclesiae ve Vatikánských zahradách.

V sobotu se emeritní papež se svými nejbližšími spolupracovníky vydal na rodinný hřbitov v Ziegetsdorferu. U hrobu, kde jsou pochováni rodi-

če a starší sestra Marie, se pomodlil Otčenáš a Zdravas a pokropil jej svěcenou vodou. Poté se odebral na řezenské předměstí Pentling, kde si v roce 1969, ještě jako teolog Joseph Ratzinger, nechal postavit vilku, když byl povolán na katedru dogmatiky nově zřízené zemské univerzity, a bydlel zde až do jmenování mnichovsko-freisingským biskupem roku 1977. Také v pozdějších letech se z Mnichova do Pentlingu rád vracel a využíval svůj domek k dovoleným. Po nástupu na Petrův stolec bylo jasné, že se již na toto místo nevrátí, jak si původně na stáří plánoval se svým bratrem Georgem. Po pěti letech pontifikátu proto vilku přepsal na mezitím založený Institut papeže Benedikta XVI., který uchovává jeho teologické dílo.

Zmíněný institut od té doby budovu využívá jako dokumentační a konferenční středisko. Zachoval původní zařízení, které spolu s pečlivě volenými doplňky zaručuje co možná nejvyšší autenticitu místa. Benedikt XVI. se do Pentlingu vrátil při své poslední oficiální návštěvě Bavorska v roce 2006. Nynější neplánovaná cesta do vlasti mu opětovně umožnila návrat do vlastní minulosti. V pentlingském domku strávil tři čtvrtě hodiny, pro-

hlédl si nejstarší dostupné fotografie své rodiny a nechal se „silnými muži“ vynést do své někdejší pracovny v prvním patře, jak sdělil zastupující ředitel institutu Andreas Schaller. Na okamžik se dostavili i staří sousedé, Rupert a Therese Hofbauerovi. Několik slunečních paprsků umožnilo, že s nimi Benedikt XVI. mohl chvíli posedět na zahradě.

Emeritního papeže během jeho krátkého pobytu v Bavorsku hostil řezenský diecézní seminář, kde jej krátce vyhledal také apoštolský nuncius v Německu, arcibiskup Nikola Eterovič. Přicestoval za Benediktem XVI. z Berlína a rovněž zde se jednalo o setkání „starých známých“, protože tento chorvatský arcibiskup byl za Benediktova pontifikátu generálním sekretářem biskupské synody. Bavorští krajané přijali návštěvu „svého“ papeže s respektem a novináři spolu s dalšími zvědavci se drželi zpozadí, dodává agentura KNA. Přesuny po diecézi zajišťovala místní policie a maltézský řád. Věřící přinášeli do diecézního semináře vzácnému hostu malé dárky – svíčky, květiny i psané pozdravy, aby oba bratry Ratzingerovy podpořili v těžké chvíli. O zdravotním stavu někdejšího sborníka Řezenských špačků, Georga Ratzingera, nebylo nic bližšího sděleno, ale právě v jeho domě trávil jeho mladší bratr Joseph, který sám užívá invalidního vozíku, většinu času v rámci pětidenní návštěvy Bavorska.

www.radiovaticana.cz/22.06.2020

Papež František připojil tři nové invokace k Loretánským litaniím

Vatikán. Loretánské litanie budou od nynějška rozšířeny o tři nové invokace. Z rozhodnutí papeže Františka v nich bude Maria vzývána také jako „Mater misericordiae“ - Matka milosrdenství, „Mater spei“ - Matka naděje a „Solacium migrantium“ - Útěcha migrantů.

Dnešním datem a památkou Neposkvrněného srdce P. Marie je datován list Kongregace pro bohoslužbu a svátosti adresovaný předsedům biskupských konferencí, v němž se oznamuje rozšíření Loretánských litanií. „Na své pouti do Nebeského Jeruzaléma se církev (...) na stezkách dějin světuje Té, která uvěřila Pánovu slovu. Z evangelia víme, že Ježíšovi učedníci se naučili od samých počátků chválit „Požehnanou mezi ženami“ a spoléhat na její „mateřskou přímiluvu,“ čteme v listu podepsaném prefektem zmíněné kongregace, kardinálem Sarahem. Jak dále při-

pomíná, „křesťanská zbožnost v běhu staletí vyhradila Panně Marii, jakožto privilegované a jisté cestě k setkání s Kristem, bezpočet jmen a titulů“. Také v současné době, „poznávané stíny nejistoty a dezorientace, se k Ní Boží lid v lásce a důvěře utíká se zvláštní oddaností“, dodává kardinál Sarah. Papež František proto vyslyšel přání mnohých a rozhodl o zanesení tří nových invokací do Loretánských litanií.

První z nich „Mater misericordiae“ - „Matko milosrdenství“, bude následovat po invokaci „Mater Ecclesiae“ - „Matko Církve“. Druhá: „Mater spei“ - „Matko naděje“, po invokaci „Mater divinae gratiae“ - „Matko božské milosti“, a třetí: „Solacium migrantium“ - „Útěcho migrantů“ po „Refugium peccatorum“, „Útočiště hříšníků“.

Jak prozrazuje název, původ Loretánských litanií

třeba hledat v modlitbách zbožných poutníků ke svatému domu v italském Loretu. Z poloviny 16. století se zachovaly první invokace ke cti Matky Boží připojované za modlitbu růžence, k nimž papež Pius V. po vítězství svaté ligy v Bitvě u Lepanta připojil titul „Pomocnice křesťanů“. Rozšíření litanií se napříště stalo výsadou Petrových nástupců. Tak například Benedikt XV. připojil během I. světové války invokaci „Královno míru“, Pavel VI. „Matko církve“ a naposled Jan Pavel II. v roce 1995 „Královno rodin“.

Dodejme ještě malou poznámku ohledně kardinála Roberta Sarah, který v minulém týdnu – 15. června – dovršil 75 let a podle platných norem složil do papežových rukou svou demisi na úřad prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Podle zprávy, kterou ohlásil prostřednictvím svého tweetového účtu, papež František jeho rezignaci nepřijal, a kardinál Sarah tedy zůstává nadále ve svém úřadu, dokud nebude vybrán jeho nástupce. Připomeňme, že tento guinejský kardinál a bibliista byl jmenován do čela zmíněné kongregace právě papežem Františkem 23. listopadu 2014.

www.radiovaticana.cz/20.06.2020

Tibor Pindeš - vzpomínka Juliana Golaka

Dne 4. června 2020 zemřel ve věku 73 let po dlouhé a těžké nemoci MUDr. TIBOR PINDEŠ. Byl to muž s velkými zásluhami pro mezinárodní svobodu a solidaritu. Jako obyvatel Broumova působil od roku 1989 velmi aktivně v Občanském fóru a bojoval za svobodu, přeshraniční spolupráci a otevírání uzavřených hraničních přechodů s Polskem.

MUDr. Tibor Pindeš byl pediatr a internista, bydlel mnoho let v Broumově, kde vedl svou lékařskou ordinaci. Narodil se 3. ledna 1947 v Nitře, byl maďarské národnosti, ale již jako mladý muž byl nakloněn přirozené spolupráci lidí různých národností.

Jeho rodiče byli Veronika (rozená Belány) a Franz Pindeš, jeho bratr Ladislav, byl profesí učitel, ale bohužel již všichni zemřeli. Manželka Maria Nelly Slitrová, magistra farmacie narozená v Náchodě. Měli dvě dcery: Marii – učitelku, která se natrvalo usadila ve Studnici u Náchoda. Veroniku - sommeliérku ve vinařské oblasti Languedoc ve Francii. Tibor Pindeš po maturitě na gymnáziu v Nitře snil o práci lékaře. Lékařskou fakultu v Bratislavě absolvoval po čtyřech letech studia medicíny, nejprve pracoval na dětském oddělení v nemocnici v Jindřichově Hradci. Po složení druhé atestace v Praze, pracoval jako dětský neonatolog v nemocnici v Broumově.

Jeho povaha byla klidná, mírumilovná, Tibor Pindeš měl rád lidi, zvláště s velkým nasazením léčil děti, které se mu pak, i jako již dospělí klaněli v ulicích Broumova. Jeho životní krédo; „Nebud' špatný, dodržuj 10 příkázání a buď dobrý, dokud nezemřeš.“

Ještě v době socialismu zorganizoval pouť broumovských obyvatel do Wambierzyc, což v té době nebylo snadné.

V roce 1989 byl velmi aktivní na Broumovském Občanském fóru a organizoval aktivity k otevření hraničního přechodu Otovice-Tłumaczów. Tam jsme se na hranici seznámili a od té doby mi byl velmi blízkým člověkem, který intenzivně a statečně usiloval o solidaritu mezi lidmi, zejména v pohraničí. Vedla ho k tomu touha svobodně se setkávat se svými sousedy na obou stranách polsko-české hranice. Byl jedním z hlavních autorů dohody o polsko-české spolupráci na hranici mezi Dolním Slezskem a Českou republikou.

Tibor Pindeš pravidelně po 30 let spoluorganizoval Polsko-české dny křesťanské kultury pod heslem „Zůstaňme rodinou“.

Jeho posledními životními aktivitami byla organizace oslavy a otevření „stanice Broumov“ na mezinárodní stezce sv. Vojtěcha, to bylo v květnu 2019, a zorganizování v září 2019 oslav u příležitosti 30. výročí prvního dočasného otevření hraničního přechodu v Tłumaczowie-Otovicích.

Plánovali jsme společně další aktivity zaměřené na podporu mezinárodní solidarity, mimo jiné jsme v roce 2020 měli přivítat v Broumově skupinu dětí z polských rodin v Bělorusku. Tyto aktivity se nám již bohužel společně nepodaří realizovat.

Julian Golak

Tabulka s hlaholským písmem

A	ⱥ	F	ⱦ	M	Ⱨ	Š	ⱨ
B	Ⱪ	G	ⱪ	N	Ⱬ	T	ⱬ
C	Ɑ	H	Ɱ	Ň	Ɐ	Ť	Ɒ
Č	Ⱳ	CH	ⱳ	O	ⱴ	U	Ⱶ
D	ⱷ	I	ⱸ	P	ⱹ	V	ⱺ
Ď	ⱻ	J	ⱼ	R	ⱽ	Y	Ȿ
E	Ɀ	K	Ɀ	Ř	Ɀ	Z	Ɀ
Ě	Ɀ	L	Ɀ	S	Ɀ	Ž	Ɀ

Praha dne 19. června 2020

Vážená rodino Pindesova,
se smutkem jsem přijal zprávu, že dne 4. 6. 2020 zemřel Dr. Tibor Pindes,
jeden z nejvýznamnějších a nejzáslužnějších osob,
které působily v Solidarności Polsko-Czesko-Słowackiej
a více než 30 let organizovaly Polsko-Czeskie Dni Kultury Chrześcijańskiej.

Chtěl bych Vám tímto vyjádřit svou účast ve Vašem smutku
a také velké poděkování za vše,
co Dr. Pindes pro polsko-české vztahy vykonal.

S pozdravem posílám i své požehnání

kardinál Dominik Duka OP
arcibiskup pražský

Archiepiskopství pražské
Hraočanské náměstí 56/16
119 02 Praha 1
Česká republika

tel.: +420 220 392 201, 220 392 111
fax: +420 220 515 396
e-mail: sekretar@diaknizha.cz
web: http://www.apha.cz

Handwritten text in Hlaholka script, including the word 'VRCH' circled in each instance, and various symbols and characters.

ZA POKLADY BROUMOVSKA

Hudební festival v kostelích Broumovska

27. 6. – 27. 9. 2020

27. 6. V 18.00 **POUZE ONLINE NA WWW.ZAPOKLADY.CZ A MALL.TV**

Filharmonie Hradec Králové
Andreas Sebastian Weiser – dirigent
Matyáš Novák – klavír

Původní místo koncertu: Broumov, Klášterní kostel sv. Vojtěcha

4. 7. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

POLICE NAD METUJÍ, KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Vítězka soutěže Broumovská klávesa Nora Lubbadová
Ivo Kahánek – klavír

1. 7. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

VIŽŇOV, KOSTEL SV. ANNY

11. 7. V 18.00 **ONLINE NA WWW.ZAPOKLADY.CZ A MALL.TV**

Jana Šrejma Kačírková – soprán,
M. Nostitz Quartet, Lukáš Sommer – kytara

12. 7. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

OTOVICE, KOSTEL SV. BARBORY

18. 7. V 18.00 **ONLINE NA WWW.ZAPOKLADY.CZ A MALL.TV**

Ester Pavlů – mezzosoprán, Roman Hoza – baryton, Ahmad Hedar – klavír

25. 7. V 18.00 **POUZE ONLINE NA WWW.ZAPOKLADY.CZ A MALL.TV**

Aureum Saxophone Quartet (Rakousko)

Původní místo koncertu: Šonov, kostel sv. Markéty

30. 7. V 19.30 **OPEN AIR KONCERT PRO VEŘEJNOST**

HEJTMÁNKOVICE, JÍZDÁRNA HEJTMÁNKOVICE, KOPEČEK

Cimbálová muzika Milana Broučka

1. 8. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

BEZDĚKOV, KOSTEL SV. PROKOPA

Martin Daněk – hoboj, Monika Knoblochová – cembalo,
Mélusine de Pas – viola da gamba

5. 8. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

VERNĚŘOVICE, KOSTEL SV. MICHAELA

Účastníci Letních hornových kurzů

8. 8. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

MARTÍNKOVICE, KOSTEL SV. JIŘÍ A MARTINA

Lektoři Letních hornových kurzů:

Zuzana Rzounková, Jan Vobořil, Dariusz Mikulski (Polsko),

Jörg Brückner (Německo)–lesní roh,

Milan Polák–klarinet,

Jana Goliášová–klavír

15. 8. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

BOŽANOV, KOSTEL SV. MÁŘI MAGDALÉNY

Prague Cello Quartet

22. 8. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

BROUMOV, KOSTEL SV. PETRA A PAVLA

Pražský žesťový soubor

Aleš Bárta–varhany

29. 8. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

RUPRECHTICE, KOSTEL SV. JAKUBA VĚTŠÍHO

Královéhradecký sbor Jitro

27. 9. V 18.00 **KONCERT PRO VEŘEJNOST**

BROUMOV, DŘEVNÍK

Pavel Šporcl a Gipsy Way Ensemble

Přispějte na
festival a kostely na
www.darujme.cz

Červencové koncerty sledujte online na www.zapoklady.cz každou sobotu od 18.00 hodin. Vybrané koncerty bude možné navštívit za speciálních podmínek. V srpnu se na vás těšíme na koncertech pro veřejnost. Více na www.zapoklady.cz

HLAVNÍ PARTNEŘI

MINISTERSTVO
KULTURY

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

MĚSTO
BROUMOV

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Na koncertech budou pořizovány fotografie nebo videozáznamy oficiálním fotografem Festivalu. Účastník akce bere tuto skutečnost na vědomí a souhlasí s tím, aby Festival pořízené fotografie zveřejňoval na webových stránkách, v propagačních materiálech, médiích atd. V případě nesouhlasu nás kontaktujte na www.zapoklady.cz. Děkujeme.

www.zapoklady.cz

[zapokladybroumovska](https://www.facebook.com/zapokladybroumovska)

MYŠLENKY NA MĚSÍC ČERVENEC

JÓZEF AUGUSTYN, SJ O UBLÍŽENÍ, ODPUŠTĚNÍ A ZPOVĚDI

Vydalo nakladatelství Cesta 2017

1. Ten, kdo chce platně říkat: odpusť nám naše viny, ať tak činí podle pravdy: jako i my odpouštíme našim viníkům.
2. Boží odpuštění a milosrdenství zahrnuje a uzdravuje každého zraněného člověka.
3. Pokud člověk skutečně přijme svůj život, vede ho to k moudrosti, mírnosti a laskavosti k sobě i druhým.
4. V Ježíši totiž můžeme objevit nejhlubší zdroj odpuštění a smíření s lidmi i se sebou samým.
Jedině v Ježíšově lásce k lidem můžeme znovu nalézt lásku k sobě i ke druhým.
5. Bůh přichází, aby spočinul v samém středu lidského života. Všechno se mu má podřídit.
6. Aby se lidé dokázali usmířit, musí se navzájem obdarovat odpuštěním: odpustit bližnímu a přijmout odpuštění od něho.
7. Postavíme-li se utrženým ranám čelem a zahájíme-li proces léčby, bolavá místa našeho života se mohou začít měnit v mimořádně úrodná a plodná pole lidské lásky.
8. Jakmile se člověk přestane zabývat pouze sebou a otevře se druhým, objeví v sobě po čase větší sebejistotu a vnitřní klid.
9. Ježíš si vyvolil tu nejlepší Matku, protože si přál, aby se stala Matkou všech. Tedy i tvou.
10. Každé utržené zranění je morální výzvou, již se na nás obrací Bůh. Výzva je tím větší, čím je utržené zranění bolestnější.
11. Je zapotřebí pevně věřit v to, že Bůh projevuje každému hříšníkovi nesmírnou trpělivost a spěchá se svým milosrdenstvím vstříc tomu, kdo ho hledá.
12. Smíření začíná v okamžiku, kdy k druhému člověku vyšleme signál, že jsme ochotni darovat a přijmout odpuštění.
13. Odpuštění, ke kterému došlo v srdci, se odrazí i na lidské tváři.
14. Žít mezilidské vztahy často znamená nést utrpení. Vždycky můžeme napravit vztahy s lidmi tím, že změníme sebe.
15. Bůh nám dává život jako milost a vybízí nás k zodpovědnosti za tento život.
16. Skutečná jednota mezi lidmi je nemyslitelná bez postoje upřímnosti a ducha pravdy ve vzájemném vztahu.
Jednota a smír vyžadují otevřenost srdce, upřímnost a vzájemnou důvěru.
17. Smíření vyžaduje od obou stran postoj šlechetnosti a velkorysosti. Ježíš nás vybízí k velkorysosti v odpouštění.
Nabádá nás, abychom odpustili sedmasedmdesátkrát neboli pokaždé.
18. Bůh Otec, který nám nejdokonaleji odpouští naše viny a usmíruje se s námi vždycky jako první, před námi neskrývá, že cena jeho odpuštění a smíření s lidmi byla nesmírně vysoká, byla jí smrt jeho Syna Ježíše Krista.
19. Dokáže-li člověk přijmout těžké věci v duchu víry a důvěry v Boha, dobře si uvědomí, že utrpení není totéž co pocit neštěstí.
20. Odpuštění nás utužuje před následným ublížením, ovšem pouze tím, že nás přivede k hlubšímu pochopení druhého člověka.
21. Každý z nás je zodpovědný především za osobní, vnitřní udělení odpuštění těm, kteří nám ublížili, a za naše hledání odpuštění u těch, kterým jsme ublížili my.
22. Postoj odpuštění nám pomáhá čekat laskavě a s vírou v druhého člověka dokonce i tehdy, když jeho první reakcí bylo odmítnutí jednoty a smíru.
23. Odpuštění a smíření je vždycky plodem harmonické spolupráce člověka s Boží milostí.
24. Tajemství dobré zповědi spočívá v tom, aby byla vykonána z lásky k Bohu.
25. Nikdo z nás si sám nedá svůj duchovní život. Ten jsme všichni přijali jako dar. Vždyť je to život Ducha Svatého.
26. Zanedbáváme-li modlitbu a duchovní život, vnímavost našeho svědomí se snadno otupí.
Dobře formované svědomí nás vybízí, abychom se upřímně obraceli na Boha se svými každodenními slabostmi a chybami.
27. Při výchově svědomí je světlem pro naši cestu Boží slovo. Je třeba, abychom si ho přisvojili ve víře a v modlitbě a uvedli ho do praxe.
28. Ve svátosti smíření se zjevuje tajemná propast mezi životem a smrtí. Hříchem zabíjíme svůj život s Bohem. Ve zповědi nám Bůh navrácí dar života.
29. Zповídáme se tak, jak žijeme. Jak žijeme, tak se i zповídáme.
30. Svátost smíření, Eucharistie, každodenní modlitba a naprosto upřímné zpytování svědomí jsou tou nejbezpečnější obranou před zlem.
31. Bůh nám ve svém milosrdenství může odpustit pouze ty hříchy, které mu svěříme ve zповědi.

VARHANNÍ LÉTO 2020

Broumovsko / Teplicko / Policko

20.
ročník

ne 5. 7. 19:00

Teplice n. Met., kostel sv. Vavřince

Trio Braunensis

Michaela Jeklová – soprán,

Štěpán Příbyl – trubka,

Ladislav Šikut – varhany

Výročí J. S. Bacha, L. v. Beethovena,

P. J. Vejvanovského ad.

čt 9. 7. v 19:00

Vernéřovice, kostel sv. arch. Michaela

Michal Novenko – varhany

čt 16. 7. v 19:00

Martínkovice, kostel sv. Martina a Jiří

Klára Nentvichová – soprán,

Ladislav Šikut – varhany

Výročí J. S. Bacha, W. F. Bacha,

L. v. Beethovena, A. Michny ad.

čt 23. 7. v 19:00

Broumov, kostel sv. Václava

Hana Friede – flétna,

Jana Šimková – violoncello,

Lidmila Urbanová – varhany

čt 30. 7. v 19:00

Teplice n. Met., kostel Panny Marie Pomocné

Ondřej Valenta – varhany

čt 6. 8. v 19:00

Teplice nad Metují, kostel sv. Vavřince

Marie Pochopová – varhany

čt 13. 8. v 19:00

Police n. Met., kostel Nanebevzetí Panny Marie

Jan Hora – varhany

čt 20. 8. v 19:00 a čt 27. 8. v 19:00

Teplice n. Met., kostel Panny Marie Pomocné

Michaela Jeklová – soprán

Ladislav Šikut – varhany

Výročí J. S. Bacha, Z. Fibicha,

V. Říhovského, L. Vierneho ad.

Vstupné: 80 Kč / zlevněné vstupné 40 Kč (studenti, senioři).

Prodej lístků na místě 20 min. před začátkem koncertu.

Možnost kdykoliv objednat koncert v kostele Panny Marie

Pomocné v Teplicích nad Metují.

Pořádá MUSICA Mgr. Ladislav Šikut,

776 869 379, hudba@tiscali.cz

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

5. červenec

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

12. červenec

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Martínkovice	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

19. červenec

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Šonov, sv. Markéta	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

26. červenec

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Božanov	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Úterý	klášterní k.	18:00
Středa	děkanský k.	18:00
Čtvrtek	k. sv. Václava	08:00*
Pátek	děkanský k.	18:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00

* Ve čtvrtek 02/07

mše sv. jenom v kapli PM v Šonově, 18:00

Adorace: středa, P+P, 18:30 – 18:45; pátek, P+P, 18:30 – 19:00**Svatost smíření:** 20 min před každou mší sv.; Sv. smíření: sobota 25/07, P+P, 09:00 – 10:30

Změna vyhrazena.

LÉTO
OTEVŘENÝCH KOSTELŮ

ČERVENEC – úterý + sobota:

09:00 – 11:30

Božanov, Martínkovice, Otovice,
Šonov – k. sv. Markéty

ČERVENEC – úterý + sobota:

14:00 – 16:30

Broumov – k. sv. Petra a Pavla,
Broumov – k. sv. Václava, Vižňov, Vernéřovice

SRPEN – úterý + sobota:

09:00 – 11:30

Broumov – k. sv. Petra a Pavla,
Broumov – k. sv. Václava, Vižňov, Vernéřovice

SRPEN – úterý + sobota:

14:00 – 16:30

Božanov, Martínkovice, Otovice,
Šonov – k. sv. Markéty

Doporučené vstupné 100,- Kč

Kostely v Ruprechticích a Heřmánkovických
jsou z důvodu rekonstrukce uzavřeny.Prosíme o respektování sakrálního prostoru,
vstup jen do chrámové lodi.Dobrovolné vstupné bude použito
na spolufinancování oprav broumovské
skupiny kostelů.Akci za podpory poslance Evropského parlamentu
Tomáše Zdechovského pořádají
Římskokatolická farnost – Děkanství Broumov,
města a obce Broumowska,
Gymnázium Broumov.Noli me tangere
neboli dva pomníky Arnošta
z Pardubic
v kostele Nanebevzetí v Kladsku

Neslyšíme srdce středověku
odkrytého v iniciálách graduálu
nahoty gotiky až po akt modlitby
Bibli prorostlou rodnou zemí
Evangelium jako nasycený blankyt
blízký dešti nesoucí slzy vzrušení
Stojíme naproti středověku
nesměle jako sami před sebou
nemnoho si pamatujeme nechceme
se zranit ale toužíme
uslyšet vlastní hlas zpoza sépií
fotografie dětství v kterém
svět trval v jednotě věřice
že tam opět budeme více
Věčně se usmívající mladý
v čase neroztátá běl
alabastrová hladkost vyhlazující
čtitele poustevníka otce Antonína
a Magdaleny v zíněné košili
rozvalený sarkofág plný života
hromada kamení rozložené vazivo
kostry nad níž se vznášejí
jak horský vánek jako vše
co je průzračně víra naděje
z ponad Apokalypsy z ponad negativu
turínského světla

Mezi církví a církví
mezi jedním a druhým
tělem slova Ježíše
noli me tangere ne
dotýkej se ještě jsem nevstoupil

Autor Antoni Matuszkiewicz,
překlad Věra Kopecká

ČERVENCOVÉ AKCE

Sv. Jakub v Ruprechticích – sobota 25/07
odpoledne na faře v Ruprechticích (více včas v ohláškách)**Cyklopout' k sv. Anně u Nové Rudy** – neděle 26/07
odpoledne (odjezd od fary v Broumově v 13:00, mše sv. v 16:00)Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na
něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách
po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčníkNáměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.czGrafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.